14. marca 2026

Meditačný obsah č. 335

Posledný meditačný obsah, ktorý pozostáva z dvoch viet, poukazuje na rozdiel medzi zmyslovo-fyzickou realitou so všetkými jej podobami prejavov a medzi duševnou dimenziou s jej jemnou, svetlou a neviditeľnou existenciou. Vety znejú nasledovne a môžeme ich ešte raz uplatniť v ďalšej meditácii budúci týždeň:

Skutočné citové vnemy, ktoré patria k duši a sú nosné a pretrvávajúce, vytvárajú priestor a napĺňajú ho svetlou radosťou. Naproti tomu hmota si v svojej realite priestor nárokuje, vytesňuje ho a núti človeka žiť akoby v uzavretom priestore.

Zaujímavé je, keď sa teraz pojem priestoru používa. Napríklad pohľad do vesmíru ukazuje určitú nekonečnosť, zatiaľ čo pohľad na údolie alebo na ľuďmi vytvorené priestory odhaľuje konkrétne vnímateľné hranice a pomery. Ľudské prežívanie možno túži po kozmickej nekonečnosti a chcelo by uniknúť z nanútených obmedzení, ktoré pozemské pomery často tak tvrdo a rázne demonštrujú. Pre meditáciu však tento druh úniku z ohraničenia do neobmedzenosti nie je žiadúci, lebo prepína vôľu a stáva sa túžobným pokušením. Túžba oslobodiť sa od obmedzení je zrejme prirodzene zakorenená v potrebách ľudí. Ako túžba však nesmie sprevádzať meditáciu a nesmie ju primárne riadiť.

Keď pozorujeme dušu v posmrtnom živote, ktorá vykonala ušľachtilé a výnimočné činy, žiari z ne-priestorovosti do priestorovosti. Nehľadá únik z priestoru do nekonečna, ale práve naopak, otvára stiesnenosť priestoru pre väčší univerzálny kozmický pocit. Duša je plná svetla, pretože svojou vlastnou, slobodnou a rozvinutou silou myslenia a svojím stotožnením sa s morálne vysokými, univerzálnymi hodnotami osvetľuje priestor a dokonca ho citlivo otvára z ťažoby obmedzenia. Táto predstava môže sprevádzať doterajšiu meditáciu a ešte raz objasniť rozdiel medzi duševným rozvinutím a pozemskou viazanosťou.

meditácia č.334 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.336